

HBD-273 Noi moartea Ta vestim (Când Te-ai ridicat, Isuse)

William Williams

Neem. 9:15

L. Vine

Moderato

A1..Noi moar-tea Ta ves - tim, I - su - se, De câ - te ori ne-m - păr - tă - șim,
B1..Când Te-ai ri - di - cat, I - su - se, de la sfân - tă ci - na Ta;

Căci su - fe - rin - țe - le-ți ne - spu - se A - cu - ma, Doam - ne, ne-a - min - tim.
Un șter - gar ți se a - du - se și-n ce - pu - t-ai a spă - la

Prin jert-fa Ta de - să - vâ - r - și - tă, Pe veci sal - va - rea o pri - mim!
U - ce - ni - cii pe pi - cioa - re pil - dă vrând a le-a - ră - ta.

A (P-273)

1 Noi moartea Ta vestim, Isuse,
De câte ori ne-mpărtășim,
Căci suferințele-ți nespuse
Acuma, Doamne, ne-amintim.
Prin jertfa Ta desăvârșită,
Pe veci salvarea o primim!

2 Când pâinea împreună-o frângem
Noi partășie-avem cu Tin',
În dragostea Ta noi ne strângem
Să Te cunoaștem pe deplin.
Tu corpul Tău l-ai dat ca hrană
Ca să trăim fără prihană.

3 Paharul binecuvântării
E jertfa sângelui vărsat.
Noi nu putem să dăm uitării
Nici când acest fapt minunat.
Căci al Tău sânge fără' cruțare,
L-ai dat s-avem răscumpărare.

4 Noi suntem mulți și-i doar o pâine
Un trup cu toți suntem în Tin',
Noi Te rugăm de-acum, Stăpâne,
Marește-Te în noi deplin!
O, las' să fim în toate una
Chiar ca o pâine-ntotdeauna.

5 Iubirea Ta să stăpânească
Prin Duhul Sfânt și-a Lui puteri,
Ca focul dragostei să crească
La o frăție cum Tu ceri;
Iubirea Ta pe toți să-i lege,
Nici când, nimic să nu-i dezlege!

B (P-275/HBD275)

1 Când Te-ai ridicat, Isuse, de la sfântă cina Ta;
Un ștergar ți se aduse și-nceput-ai a spăla
Ucenicii pe picioare pildă vrând a le-arăta.

2 Ai dat pilda umilinței și atunci iubitul meu
Calea-ngustă a credinței duce sus la Dumnezeu
Faptele să ne arate că iubim pe frați mereu.

3 Umiliți să fim întruna, chiar și Domnul nost' a fost,
Să veghem întotdeauna, El e-al vieții noastre rost,
Veți primi apoi cununa, plata celui credincios!

C

1 Condu-ne pe noi Yehova
Prin pustiul acesta,
Slabi suntem noi, Tu ești tare,
Poartă-ne, dar, pe brațe.
Mană din cer, mană din cer,
Hrănește poporul Tău!

2 Deschide-n pustie Stânca,
Ce ne dă apa vie!
Cu nor de foc ne-nveșmântă,
Oricând cel rău ne-mbie!
Marele nost' Mântuitor,
Fii al nost' Apărător.

3 Iar când noi în fața morții
Toți vom trece prin Iordan
Să putem intra cu sfinții
În ceresul Canaan.
Cântare de mulțumire,
Vom aduce toți, Doamne!